

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL



Olivia

‘*More stars than in the sky*’, és a dir, més estrelles que en el cel. Era l’eslògan amb que es publicitava un estudi cinematogràfic del Hollywood Daurat. Doncs això. Dissabte passat s’apagava la darrera d’aquelles estrelles rutilants: **Olivia Mary de Havilland** (Tòquio/Japó, 1916-París/França, 2020). Més famosa que l’Olivia del Popeye, la Havilland, ‘Livvie’ per als amics, anava per la vida fílmica vestida com al segle XIX, o al XVIII. Condemnada massa sovint al paper de bleda en almívar, s’espavilava a convertir-se en malvada de ‘tomo y lomo’. Tant, que amb ‘*La heredera*’ i ‘*Nido de víboras*’ aconseguia un parell de ben merescuts Òscars. Un bon dia, ensopega amb el fatxenda **Errol Flynn** i es fan la parella ideal. Robin Hood i lady Marian, el general Custer i esposa, tan aviat cavalcant pels boscos de Sherwood, com per les planúries del Far-West, entre caravanes i diligències, cowboys i sioux. Més actriu del que ella s’imagina, Livvie planta cara a la totpoderosa **Warner Bros**. En el judici contra l’estudi hollywoodià, guanya la batalla, fent que cap contracte laboral s’allargui més de set anys. Una proesa per a l’època. Res a veure amb la cànida Melania de ‘*Lo que el viento se llevó*’. Si de cas, com a ‘*La princesa de Éboli*’ que amb un ull guerro i tot, fa quadrar **Felip II**.